

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

placi się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 13

Katowice, sobota 16-go stycznia 1932 r.

Rok 31

Kiedy skończy się kryzys gospodarczy?

Przewlekły kryzys gospodarczy, gnębący od dłuższego już czasu wszystkie niemal państwa, pogłębia się z każdym miesiącem. Ekonomisci za główne przyczyny kryzysu światowego uważają naogół: 1) załamanie się kredytu, 2) alarmy wojenne, 3) walkę o rynki światowe przy pomocy niskich cen. Po wojnie światowej, wiele państw europejskich poczęło na każdych podyktowanych im warunkach, zaciągnąć olbrzymie pożyczki, udzielane głównie przez Amerykę. Równocześnie wiele państw zostało obciążonych z tytułu długów wojennych i reparacji. Chcąc odbudować zniszczone kraje, rozpoczął się również wyścig zaciągania pożyczek wewnętrznych, przyczem wytworzyła się pewna zbiorowa psychoza inwestycyjna, tak, że nawet prywatni ludzie nie wahałi się zaciągać pożyczek krótkoterminowych i bardzo wysoko oprocentowanych. Wreszcie stało się jasnym, że wypłacalność tych wszystkich dłużników, wobec nadmiernej stopy procentowej i równoczesnej konkurencji wzmagających produkcję warsztatów pracy, stoi pod znakiem zapytania. Wierzytiele światowi, jak również mali krezytocy, poczęli wstrzymywać pożyczki, pragnąc już tylko odebrać pożyczone sumy wraz z odsetkami. Ściągnięte pieniądze zaś poszły do skrzyń skarbców, gdyż tam schowane bez procentowo, przynajmniej gwarantowały pewność ich posiadania. W następstwie tego rynki pieniężne skurczyły się, pieniądź podrożał, ceny poczęły się zniżać.

Równocześnie, na podkopanie zaufania u wierzycieli wpłynęły alarmy wojenne i odwetowe, głoszone przez niektóre państwa. Alarmy te podkopały głównie kredyt długoterminowy i jeszcze bardziej przyczyniły się do chowania w skrzyniach złota i walut „twardych“, czyli o mocne podstawy złota opartych. Niemcy zmuszone do płacenia wielkich sum zagranicy oraz Sowiety, potrzebujące walut zagranicznych na zakup maszyn koniecznych do przeprowadzenia pięcioletniego planu gospodarczego, zaczęły ściągać te waluty wzamian za towary wywozowe, sprzedawane poniżej wartości wytwórczej. Inne państwa, zmuszone do obrony, poczęły zwiększać taryfy celne oraz premie wywozowe. Gdy walka cen światowych zaostrzyła się, wobec równoczesnego skurczenia się światowego obiegu pieniężnego, doprowadziło to do katastrofalnej już niżki cen wewnętrznych i zewnętrznych, powodując objawy kryzysowe, takłe właśnie, jakle obserwujemy obecnie.

Zgodnie z trzema głównymi przyczynami kryzysu światowego, wysiłki kierowników gospodarki światowej poszły w trzech kierunkach: 1) zmniejszenia

Znak zapytania nad konferencją rozbrojeniową.

Laval nie pozostanie dłużny Brüningowi w odpowiedzi.

Berlin. Według wszelkiego prawdopodobieństwa konferencja w Lozannie nie odroczone narazie na kilka tygodni,

a może nawet na kilka miesięcy.

Główną przyczyną decyzji odrocze-

nia jest napięcie stosunków niemiecko-francuskich. Wszystko wskazuje na to, że napięcie to w najbliższych dniach raczej zaostrzy się.

Francuski premier Laval zamierza z okazji przedstawienia swojego nowego rządu Izbie odpowiedzieć Brüningowi na jego deklarację w sprawie reparacji.

Odpowiedź ta utrzymana będzie w ostrym tonie, co znowu zmusi Brüninga do repliki.

Otwarcie konferencji w tak naładowanej elektrycznością atmosferze, jak ta, w której znaleźli się obaj główni jej uczestnicy, uważane jest w Paryżu za niecelowe.

Odroczenie konferencji, co prawdopodobnie zaproponowane zostanie ze strony francuskiej, stworzyłoby sytuację, w której w drodze rokowań dyplomatycznych usiłowanoby ponownie doprowadzić do odprężenia między Niemcami i Francją.

Przedewszystkiem Niemcy zainteresowane są w tem, żeby rokowania reparacyjne, posiadające rozstrzygający charakter, odbyły się w możliwie korzystnej atmosferze. Nic nie zmusza sojuszników do odbycia konferencji koniecznie w styczniu.

To samo odnosi się też do rządu niemieckiego, który dotychczas usiłował przyspieszyć konferencję. Moratorium Hoovera upływa dopiero z końcem czerwca, a ponieważ najbliższa rata reparacyjna płatna jest dopiero w drugiej połowie przyszłego roku, jest dosyć czasu do podjęcia potrzebnych rokowań.

Poza tem Berlin spekuluje, że wybory francuskie przyniosą zwrot na lewo, co tem samem ułatwiłoby pozycję Niemiec.

Ostatni wzgląd jest także ważny. Dotyczy on rokowań w sprawie prolongaty kredytów krótkoterminowych. Rokowania te przewlekają się i nie zanoszą się wcale na ich rychłe zakończenie.

Wreszcie niedogodna dla Niemiec jednoczesność rokowań reparacyjnych z rokowaniami rozbrojeniowymi przemawia za odroczeniem konferencji w Lozannie.

Francja ma zaufanie do nowego rządu.

Paryż. Drugi gabinet Lavalu nie wymaga komentarzy, poza faktem odejścia Brianda. Jest to gabinet Laval — Tardieu — Flandin, na który spada cały ciężar walki w obronie interesów francuskich, w trudnych czasach obecnych. Ale naród ma zaufanie do tych trzech wodzów młodej generacji, zahartowanych już w ogniu władzy i obdarzonych wybitnym poczuciem realizmu. Nie wiadomo jeszcze w tej chwili, czy Briand zgodzi się pozostać w gabinecie, jako minister bez teki. Przypuszczalnie nie zgodzi się. Jednak już nic nie zmieni faktu.

iz polityka zagraniczna Francji przeszła w inne ręce. Wielki z tego powodu harmider w całym świecie germanofilskim, któremu przewodniczy „La Volonte“ i młodzi politycy w rodzaju Jacquesa Kaysera. „La Republique“ cieszy się, że narazie opozycja przystąpi do wyborów z ognistym sztandarem i płomiennym imieniem Arystydesa.

Prawica dość dyskretnie święci odejście Brianda. Niemniej Maurras w „Action Francaise“ może niezupełnie się mylił gdy woła: „Idea Brianda jeszcze nie umarła“

Zmiany w ustawie wojskowej przed sejmem.

Warszawa. Wczorajsze popołudniowe posiedzenie sejmu poświęcone było głównie sprawom wojskowym. Na porządku dziennym znajduje się 11 sprawozdanie komisji wojskowej o zmianie i uzupełnieniu różnych ustaw wojskowych i wojennych. Pierwsze trzy punkty porządku dziennego referuje poseł Snopczyński. Są to zmiany w kodeksie karnym wojskowym oraz wojskowej procedury karnej. Dalsze trzy projekty ustaw, które referuje poseł Rudolf Burda dotyczą obszarów warownych i rejonów umocnionych oraz ustawy o uposażeniu osób wojskowych. Dalej poseł Borecki referuje zmiany w pragmatyce oficerskiej, poseł Henisz zmiany o prawie lotniczym.

Jako punkt 9-ty porządku dziennego znajduje się referat posła Wagnera o nowelizacji ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych. zasadniczą zmianą w tej ustawie ma być zmiana artykułu 9, który odąd brzmieć będzie, iż żołnierze dzielą się na oficerów, podoficerów i szeregowców. Dotychczas podoficerowie byli złączeni z szeregowcami. Wyodrębniony korpus podoficerski przewiduje 5 rang: kapral, plutonowy, sierżant, starszy sierżant oraz chorąży.

Nowelizacja ustawy daje również podoficerowi zawodowemu — po przesłużeniu obowiązkowych lat służby w myśli kontraktów — zapewnienie posady w urzędach państwowych lub przedsiębiorstwach. W razie niemożności przyznania mu takiej posady, państwo zapewni mu emeryturę. Brak tego przepisu dotychczas odbijał się „jemnie na korpusie podoficerskim armii. Te same prawa co do armii lądowej wprowadza osobna nowela do marynarki wojennej. Wreszcie poseł Chamiec zreferuje nowelizację ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych.

Poza tem na porządku dziennym znajduje się jedynie sprawa wydania kilku posłów z oskarżenia publicznego lub prywatnego, między innymi 3 komunistów.

że najważniejsza z głównych przyczyn kryzysu gospodarczego — walka o rynki światowe przy pomocy niskich cen — rozgrywa się obecnie w całej pełni, a charakteryzują ją najlepiej, obniżenie wartości kruszcowej fanta i bezwzględne duszenie cen w Niemczech.

Co do wszystkich trzech punktów ekonomisci amerykańscy, znani ze swego optymizmu, spodziewają się, że odprężenie nastąpi już z nadchodzącym latem lub najpóźniej na jesieni. Mniej różowo nastroszeni ekonomisci europejscy sądzą, że do lata czy jesieni jeszcze kryzys nie minie, ale w tym czasie może się już zaznaczyć pewna poprawa stosunków gospodarczych świata, w razie zwycięstwa w świecie zdrowej myśli gospodarczej.

Z. H.

Bez załatwienia sprawy Besarabji niema porozumienia sowiecko-rumuńskiego.

Ryga. Prasa łotewska donosi z Bukaresztu, że podczas rokowań ryskich delegat sowiecki odrzucił projekt rumuński i wysunął sprawę Besarabji.

Sowieci, według tych doniesień, są skłonne przekazać sprawę Besarabji międzynarodowej konferencji. Przed decyzją tej konferencji Sowiety nie chcą uznać obecnych granic Rumunii.

W politycznych kołach rumuńskich stanowisko Rosji traktowane jest jako moment taktyczny, zmierzający do przełamania rokowań...

Odpowiedzialni politycy twierdzą, że Rosja mogłaby załatwić sprawę Besarabji w podobny sposób, jak załatwiła sprawę Wileńszczyzny w rokowaniach z Polską.

